

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Григор'єв Олексій Петрович

(до 85-річчя з дня народження)

Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку системи матеріально-технічного забезпечення військ (сил)) Військової академії (м. Одеса), кандидат технічних наук, старший науковий співробітник Олексій Петрович Григор'єв, українець, народився 16 листопада 1932 року в Донецькій області, у сім'ї шахтаря.

1947 року, отримавши атестат на закінчення 7 класів української середньої школи міста Бердянська, вступив на навчання до Електротехнікуму зв'язку в місті Ленінграді, який успішно закінчив 1951 року. Того ж року розпочав військову службу на посаді курсанта Військового радіотехнічного училища військ протиповітряної оборони (ППО) у місті Пушкін, Ленінградської області, після завершення якого отримав військове звання технік-лейтенант і для проходження служби був призначений у Зенітно-артилерійське училище військ ППО (м. Одеса). 1956 року завершив середню освіту – 10-й клас вечірньої школи при Одеському будинку офіцерів і 1957 року вступив на навчання до Артилерійської радіотехнічної академії Радянської армії (м. Харків), яку успішно закінчив 1962 року, отримавши освіту військового інженера з радіотехніки. У званні інженер-капітана був призначений на посаду молодшого наукового співробітника Науково-дослідного інституту № 2 (НДІ № 2) Міністерства оборони СРСР (м. Калінін), у якому послідовно займав посади старшого наукового співробітника, начальника наукового відділу, начальника наукового управління.

1968 року успішно захистив кандидатську дисертацію, присвячену удосконаленню радіолокаційної станції (РЛС) спеціальної системи ППО, за спеціальністю «озброєння і військова техніка», а 1971 року за рішенням Вищої атестаційної комісії СРСР отримав вчене звання старшого наукового співробітника за спеціальністю «радіолокація й навігація». 1974 року навчався на академічних курсах удосконалення й перепідготовки офіцерського складу при Військовій командній академії ППО за командно-штабною спеціальністю.

Уся наукова діяльність О.П. Григор'єва в НДІ № 2 Міністерства оборони СРСР на різних посадах була пов'язана з дослідженнями, спрямованими на створення нових та удосконалення наявних бойових зразків спеціальної техніки для військ ППО. Активна творча діяльність Олексія Петровича, його постійні ділові контакти з конструкторами й замовниками, аргументовані доповіді Командуванню військ ППО, Міністерству радіопромисловості СРСР, доповіді на науково-технічних радах військово-промислового комплексу СРСР суттєво вплинули на своєчасне створення новітніх зразків озброєння Радіотехнічних військ ППО. Під керівництвом і за безпосередньої участі О.П. Григор'єва виконано наукове супроводження розробок комплексів автоматизації командних пунктів різних тактичних ланок, а саме автоматизовані системи управління (АСУ) «Поле», «Основа» та «Нива», які в подальшому були прийняті на озброєння. За його участю були також створені перспективні на той час РЛС «Десна», «Каста», «Небо», «СТ-68У» та низка інших. Особливо плідною була робота з головними конструкторами РЛС СТ-68У М.І. Мірошниченком (КБ «Искра», м. Запоріжжя), АСУ «Основа» й «Байкал» Н.Б. Мохіним та АСУ «Поле» Я.І. Гройсманом (Московський НДІ приладової автоматики).

За успішне виконання завдань щодо створення нових зразків спеціальної техніки Олексій Петрович Григор'єв нагороджений 1980 року орденом «За службу Родині у Вооруженных Силах СССР» – III ступеня, й орденом «Красная звезда», 1986 року.

Після завершення військової служби за пропозицією керівництва Одеського вищого військового об'єднаного командно-інженерного училища ППО О.П. Григор'єву було запропоновано створити першу у своєму роді в Збройних Силах СРСР науково-дослідну лабораторію на госпдоговірній основі. Кошти, отримані за виконання науково-дослідних робіт (НДР), використовувалися на покращення навчального процесу училища. Позитивний досвід роботи цієї лабораторії був предметом публікації Центрального органу Міністерства оборони СРСР – газети «Красная звезда» від 03 квітня 1991 року.

На виконання Постанови Кабінету Міністрів України «Про реформу системи військової освіти» 1992 року було прийнято рішення про створення при Одеському інституті Сухопутних військ Наукового центру бойового застосування Сухопутних військ. Підготовчу роботу щодо його створення було покладено на спеціально створену ініціативну групу під керівництвом полковника В.Г. Голованя, до складу якої було залучено й О.П. Григор'єва. Його великий досвід роботи на керівних наукових посадах у НДІ № 2 дозволив групі своєчасно та якісно провести всю підготовчу роботу, завдяки чому 1 вересня 1993 року було започатковано Науковий центр, а сам О.П. Григор'єв став першим його працівником на посаді провідного наукового співробітника планово-економічного відділення (у подальшому – відділу комплексного аналізу наукової й науково-технічної діяльності (НіНТД), де займався плануванням НіНТД, виконував найскладніші оперативні завдання Командування Сухопутних військ Збройних Сил України, був відповідальним виконавцем та науковим керівником багатьох НДР.

2012 року О.П. Григор'єв розпочав дослідження з нової для Наукового центру актуальної тематики, пов'язаної з науковим обґрунтуванням доцільності впровадження до складу озброєння Сухопутних військ бойових наземних роботизованих комплексів різного призначення. Над даною тематикою він працює й досі. За цим напрямом колектив виконавців за безпосередньою участю та під науковим керівництвом О.П. Григор'єва виконав на сьогодні вже 5 НДР: 2 – у Науковому центрі та 3 – у науково-дослідній лабораторії (проблем розвитку системи матеріально-технічного забезпечення військ (сил)), які отримали високі позитивні оцінки замовників. Результати цих досліджень сприяли створенню «Концепції застосування наземних роботизованих комплексів для виконання завдань Збройних Сил України на період до 2020 року та подальшу перспективу». У співавторстві з колегами ювіляр отримав кілька патентів за цією тематикою та опублікував 3 статті в журнали «Наука й оборона», а також низку статей у Збірниках наукових праць Військової академії (м. Одеса). У теперішній час веде плідну співпрацю з Центральним науково-дослідним інститутом озброєння і військової техніки Збройних Сил України. За високу якість виконаної роботи отримав письмову подяку від начальника даної установи.

На сьогодні на рахунку Олексія Петровича понад 150 друкованих наукових праць. Під керівництвом ювіляра захищено 3 кандидатських дисертації.

За сумлінну плідну працю, вагомий особистий внесок у розвиток науки Олексій Петрович Григор'єв 2014 і 2016 років нагороджений Почесними грамотами від Виконавчого комітету Одеської міської Ради та у 2017 році цінним подарунком командувача Сухопутних військ Збройних Сил України.